

nyde, og hvad de ikke maa nyde. Det er jo det, man i Virkeligheden gør her, eftersom Befolkningen mere og mere gaar bort fra selv at tilvirke deres Øl. Nu vil man altsaa bestemme: I maa ikke drikke Øl, hvori der er tilsat Saccharin. Jeg synes, det er en underlig Maade for Rigsdagen at gaa frem paa overfor de drikkende. Det er jo slet ikke saaledes, at det Øl, Folk faa med Saccharin i, ikke ogsaa indeholder Sukkerstof. Det indeholder baade Sukkerstof og Saccharin. Folk tilsatte det sidste for at give Øllet en noget sødere Smag, som Folk jo sætte Pris paa, fremfor at tilsætte det rene Sukker, og dette synes jeg, der ikke er nogen Anledning til at forbyde.

Det er ikke saaledes, som den højtærede Minister sagde, at Folk ikke kende noget til dette Stof. I hvert Fald kan jeg sige, at paa de Egne i Jylland, hvor jeg er kendt, er det ret almindeligt, at Folk selv brygge deres Øl, og det er ogsaa ret almindeligt, at de sætte Saccharin til Øllet for at give det en sødere Smag, samtidig med, at de naturligvis bruge Malt, Humle og andet, som hører med. Jeg synes, det er en underlig Maade, man her gaar frem paa. Der tales saa meget om, at vi skulle søge at sikre Folk god Næringsværdi i Næringsstoffer, men skulle vi ikke en Gang være enige om, at man drikker ikke Øl, fordi det har Næringsværdi, men man drikker Øl eller Vand, eller hvad det er, for at slukke Tørsten, og de Mennesker, som drikke for at faa Næringsstoffer, ere meget uøkonomiske Mennesker, som der ingen som helst Grund er til at tage noget Hensyn til, for det Næringsstof, man faar i hvilket som helst Øl, er alt for dyrt til, at det kan spille nogen Rolle der.

Samtidig synes jeg, at det er underligt, at vi, naar vi ville vedtage et bestemt Forbud mod at tilvirke Øl med Tilsætning af Saccharin, vedblive at give Bryggerierne Lov til — hvad jeg i og for sig finder rimeligt, men som jeg synes stemmer overordentlig lidt hermed — at tilvirke Øl, hvori der er et betydeligt Kvantum virkeligt Giftstof, som ødelægger Tusinder af Mennesker. Det tales der ikke om. Det var meget mere fornuftigt, synes jeg, om vi forbøde Bryggerierne at tilvirke Øl med saa mange Procent Alkohol i, som virkelig ødelægger Tusinder af danske Borgere og bidrager til, at mange rammes af Elenighed baade økonomisk og moralsk. Jeg vil ikke anbefale at gaa denne Vej, men jeg synes, der vilde have været meget mere

Mening i dette, naar man vil søge at varetage Publikums, Konsumenternes Interesse, end i at vedtage dette Lovforslag. Jeg vil derfor meget fraraade, at vi drive vor Myndighed saa vidt overfor Forbrugerne, som det foreliggende Lovforslag vil, især da vi vist alle ere enige om, at Folk ikke kunne tage Skade af at nyde Øl med Saccharin. Lad dem, der ville det, nyde det.

Det er nok, at vi vedtage et Lovforslag, der sikrer, at de ikke blive snydte. Det eneste, Lovgivningsmagten kan have at gøre paa dette Omraade, er at sikre, at de faa, hvad de ønske at købe, og ikke noget andet. Naar Folk faa det, og der ikke er noget sundhedsfarligt derved, hvorfor skulle de saa ikke have Lov til at drikke, hvad de ville, uden Hensyn til, hvorledes det er gjort sødt.

J. H. Jensen: Overfor den ærede sidste Taler, der syntes meget betænkelig ved Forslaget, skal jeg sige, at jeg er aldeles sikker paa, at hvis Befolkningen skulde afgøre dette Spørgsmaal, vilde den sige: Lad os faa de Varer, vi kende, og ikke dem, vi ikke kende. Lad os faa, hvad vi tro at købe, og ikke noget andet.

Naar det ærede Medlem mente, at det var bedre at slaa paa en anden Streng og faa Alkohol skaffet ud af Øllet saa vel som af andre Drikke, har han i mig en varm og trofast Kollega paa dette Omraade, men dette Spørgsmaal ligger ikke for. Jeg haaber, at vi en Gang skulle komme til at behandle det, men for Øjeblikket drøftes det i en Kommission. (*Jens Busk:* Jeg vil have en halv Bajer). Det ærede Medlem vil have en halv Bajer, men det kunne vi ikke faa her; udenfor kunne vi faa det, desværre! Naar det ærede Medlem (Svendsen) mente, at der ikke var noget i Vejen for at lade Folk faa deres Øl med Saccharin, maa jeg sige, at Sagen jo er den, at det, vi her forhandle, er et Lovforslag, der gaar ud paa at hindre at sælge en Vare for, hvad den ikke er. Folk tro i Virkeligheden, at de faa Øl med Malt og Sukker i Stedet for, at det er helt andre Sødestoffer, der ere brugte. Og naar det ærede Medlem tror, at vi ikke drikke Øl for Næringsstoffets Skyld, saa siger jeg: Jo vist, vi drikke Øl, fordi Vand er for slapt, og fordi vi samtidig skulle have Næring.

Overfor det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen), som henviste til, at det af Landstingstidenden kan ses, at et eller flere Medlemmer af Landstinget have ment, at der var Beskyttelse i dette Lov-